

27ste zondag, jr. C, Xaveriuskerk, Hab. 1, 2-3. 2, 2-4; Ps. 95; 2 Tim. 1, 6-8. 13-14; Lc. 17, 5-10. Pater Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, in de eerste lezing hoorden we over een visioen van de profeet Habakuk, dat komen zal op zijn tijd en niet te laat. Het visioen gaat over de uiteindelijke overwinning van de rechtvaardigen. Toch was het ook weer niet zo positief: er moest eerst een strijd aan vooraf gaan tegen de vijand, ook omdat het volk zelf ook niet zo netjes had geleefd met de hen omringende volkeren. Er was sprake van verdeeldheid en een corrupte rechtspraak.

Een visioen kan somber overkomen omdat het een moeilijke tijd voorspelt, toch kan het tegelijkertijd heel waardevol zijn. Een ander voorbeeld hiervan zijn de visioenen van de zalige Catharina van Emmerich, die in een klooster niet ver over de grens in Duitsland leefde in de 19de eeuw; visioenen waardoor zij zich zeer sterk kon vereenzelvigen met het lijden van Christus. Juist daardoor was zij voor vele mensen die haar bezochten in het klooster een voorbeeld en een bron van troost en hoop. Het viel daarbij op dat vooral de Eucharistie voor haar van levensbelang was.

Dit wil niet zeggen dat iedereen haar begreep. Zelfs voor haar medezusters was het moeilijk om haar weg met God volledig te respecteren. Maar Catharina ging door met in haar leven te getuigen van Christus, haar goddelijke Bruidegom. Zelfs toen op een gegeven moment hun klooster gesloten werd op last van de overheid.

Zo kan het ook ons overkomen dat wij met tegenslagen te maken hebben, door ziekte of doordat mensen die ons dierbaar zijn, wegvallen. Of dat we ons zorgen maken om de plaatsen in de wereld waar oorlog is, of om de economische situatie, of om de positie van vluchtelingen in onze samenleving.

Het kan maken dat wij net zoals de apostelen vragen: 'Geef ons meer geloof.' Jezus maakt ons duidelijk dat zelfs een geloof zo klein als een mosterdzaadje wonderen kan verrichten.

Daarbij wijst Hij er vooral op, om in onze vasthoudendheid van geloof, tegelijk ook bescheiden te blijven. 'We hebben alleen onze plicht gedaan.'

Dat is het antwoord dat Jezus ons voorhoudt wanneer we alles hebben gedaan wat ons werd gevraagd. We hoeven niet hoog van de toren te blazen.

Zelfs in het zeldzame geval dat ons bepaalde religieuze ervaringen overkomen, past een zekere nuchterheid. De heilige Teresa van Avila, die net als Catharina van Emmerich vele mystieke ervaringen heeft gehad, stond hierom bekend. Haar gedachtenis vieren we op 15 oktober.

Het kan ons overkomen, zo schreef zij, dat wanneer wij eenmaal de mildheid van de Heer hebben ontdekt, dat er dan een vermenging met eigenliefde kan ontstaan. Het is nou eenmaal prettig wanneer de ziel in rust is tijdens het gebed. Maar de Heer geeft ons in ons geweten geen rust, wanneer wij merken dat wij een ander kunnen helpen om zijn of haar weg met God beter te kunnen gaan. Het gebedsleven zal dus altijd afgewisseld moeten worden met de actie om anderen te helpen voor zover dit in ons vermogen ligt. En dat is geen reden tot bedroefdheid. Teresia houdt ons voor dat we, als we bijvoorbeeld in de keuken ons werk moeten doen, mogen weten dat God ook tussen de potten en pannen te vinden is. God is aanwezig in onze wereld en helpt ons zowel in het innerlijke, als ook in het uiterlijke om ons heen.

Een heilige als Teresia kan ons weerhouden van een te grote starheid in het geloof, omdat God met ons wegen gaat die ons voorstellingsvermogen te boven gaan. In gebed stellen we ons open voor Hem, zodat Hij werkelijk God kan zijn in ons leven. Dan zullen we merken, dat Hij op onverwachte wijze werkt in ons leven, dat Hij ons doet groeien in liefde voor Hem en voor de naaste. En vooral, dat wij in ons gebed onze eigen beperktheden door zijn genade te boven komen. Amen.